

ψάλτης

ψάλτης, ο, ουσ. [<μτγν. ψάλτης], ο ιεροψάλτης·

- απορία ψάλτου βηξ, βλ. λ. [απορία](#)·

- ο γάμος θέλει τούμπανα και η εκκλησία ψάλτη, βλ. λ. [γάμος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας